

[Ebba Strange]

ny balance, nogle gange i den ene retning, nogle gange i den anden retning. Det må være dejligt at have en så god ligevægtssans, at man, hver gang vippen vipper lidt, alligevel synes: nu, lige nu, er balancepunktet der.

Det synes vi ikke rigtig fra socialistisk folkepartis side, og jeg skal begrunde det. En del af begrundelsen ligger naturligvis i alle de mange ændringsforslag, vi har stillet dels sammen med Danmarks kommunistiske parti, dels sammen med det radikale venstre, dels sammen med fremskridtspartiet; så tror jeg, jeg har nævnt alle de partier, der er medforslagsstillere til de ændringsforslag, der er stillet af os.

Hr. Hjortnæs sagde også, at retsikkerheden bliver større, hvis de ændringsforslag, vi har stillet, bliver vedtaget. Det er jeg selvfølgelig ikke enig i, for så ville jeg ikke have været medforslagsstiller til dem. Vores udgangspunkt for at arbejde så grundigt med dette lovforslag, som vi har gjort, har været at skabe en større retssikkerhed og naturligvis ikke en større retsikkerhed. Jeg kan berolige hr. Hjortnæs med, at selv om ændringsforslagene ikke er fabrikeret i justitsministeriet, har de været igennem juristers hænder, og jeg er sikker på, at de er velgennearbejdede, og at det danske retssystem ville blive væsentligt forbedret, hvis man i dag valgte at vedtage disse ændringsforslag.

Balancediskussionen drejer sig her ved andenbehandlingen, ligesom den har gjort under førstebehandlingerne, i meget høj grad om, hvorvidt de udvidede rettigheder, som forsvarerne får med dette forslag, er afbalancerede i forhold til de indskrænkninger, der sker i forsvarerens og den sigtedes rettigheder, og det er altså dér, vi ikke mener balancepunktet er fundet.

Vi erkender, at justitsministeren har bøjet sig. Vi erkender, at der er sket en forrykkelse i retning af den balance, vi ønsker, ved, at justitsministeren har stillet først ét og senere et nyt ændringsforslag til § 733, den paragraf, der jo har været den mest omdiskuterede i forbindelse med dette retsplejelovsfor-slag. Vi erkender, at det er en forbedring af den sigtedes stilling, at der kan beskikkes en forsvarer allerede fra anholdelsestidspunktet. Vi erkender, at der er nogle forbedringer i de sigtedes rettigheder, og vi støtter justitsministerens forslag i de tilfælde, hvor denne forbedring kommer til udtryk i ændringsforslag.

Men stadig væk anser vi det forslag, vi har at gøre med, for uacceptabelt, og jeg skal sige hvorfor. Diskussionen drejer sig jo nemlig ikke kun om § 733, der er den direkte for-kastelse af en forsvarerbeskikkelse; den drejer sig også om de rettigheder, som forsvarerne har på efterforskningsstadiet og under de indledende retsmøder.

Dér har vi forsøgt, også i den sidste fase af udvalgsbehandlingen, at få socialdemokratiet og ministeriet til at acceptere en tilbage-tagelse af de forringelser, der er i forhold til i dag, i §§ 745, 748 og 730. Vi har stadig væk i § 745 og § 748 det famøse begreb, der hedder »statens sikkerhed«, som vi aldrig har kunnet få defineret, uanset hvor mange spørgsmål vi har stillet. I det oprindelige stykke i § 733 var der en klar henvisning til kap. 12 og kap. 13 i straffeloven. Det er der ikke i § 748, og det betyder, at forsvareren ikke nødvendigvis skal underrettes om retsmøder og ikke er berettiget til at overvære dem, når det af hensyn til statens sikkerhed eller fremmede magter synes uhensigtsmæssigt. Det drejer sig om så vitale punkter i retsplejen som fængsling, ransagning og undersøgelser m. m. Det mener vi ikke er acceptabelt.

Det sidste punkt, jeg skal nævne, som vi heller ikke anser for at være acceptabelt, og som vi også har stillet ændringsforslag om skal udgå, er den nye formulering af stk. 2 i § 730, som siger, at retten på ethvert tidspunkt under sagen ved kendelse kan afvise en valgt forsvarer, hvis betingelserne efter § 733 for at nægte at beskikke ham foreligger. Vi mener, og det har vi peget på i betænkningen sammen med Danmarks kommunistiske parti, at denne bestemmelse er i modstrid med den europæiske menneskerettigheds-kommissions artikel 6 og FN's menneskerettighedskommissions artikel 14. I begge disse artikler står der, at en sigtet har ret til at forsvare sig med en advokat, som han selv har valgt. Derfor anser vi det altså ikke for at være i overensstemmelse med disse konventioner, at § 730 får en tilføjelse som den, der er foreslået af justitsministeren.

Det er blevet sagt om de indskrænkninger, jeg har nævnt, i §§ 745 og 748, at de var nødvendige, fordi man gav forsvareren udvidede beføjelser. Vi har i retsudvalget fået et bilag fra meget anerkendte advokater i dette land, der siger: de rettigheder, I giver forsvareren efter disse paragraffer, er rettigheder,